

[Arbejdsministeren.]

93 pct. og 94 pct. af den indtægt, han havde haft, såfremt han havde været beskæftiget hele året rundt. Ja, fru Hanne Reintoft må undskylde mig; men det er virkelig en ordning, som mange selvstændige i dette land finder er særdeles attråværdig.

Blandt de udtalelser, der fremkom fra repræsentanterne for regeringspartierne, registrerer jeg et ønske om, at arbejdsløshedsforsikringsudvalget fortsætter sit arbejde, men samtidig registrerer jeg et ønske om, at dette arbejde samordnes noget tættere med arbejdet med de problemstillinger, man beskæftiger sig med i socialreformkommissionen. Det er da også tanker, som jeg har gjort mig; det er grunden til, at jeg vil tage en forhandling — ikke, som det har stået i enkelte blade, med medlemmer af arbejdsløshedsforsikringsudvalget, men med dets formand og med formændene for de organisationer, der er repræsenteret i arbejdsløshedsforsikringsudvalget. Som det hedder: det er viljen, som det gælder, viljen frigør eller fælder, og derfor er det altså dem, der besidder viljen, jeg op søger.

Erling Dinesen: Det er jo rigtigt, som arbejdsministeren siger det, at det er viljen, det kommer an på. Det er der andre der har sagt og med lige så stor ret. Desværre tyder mange ting jo på, at denne vilje slet ikke er til stede i situationen.

Må jeg gøre et par bemærkninger om det videregående arbejde, som er i gang i socialreformkommissionen, og arbejdsforbindelse med de ting, vi taler om her, i øvrigt også med spørgsmålet om andre korttidsydelse. Forholdet er jo det, at dels er arbejdsløshedsforsikringen klart skilt ud fra det arbejde, som foregår dér; dels har der været almindelig enighed om, at arbejdet i socialreformkommissionen, hvor man jo i øjeblikket hovedsagelig beskæftiger sig med strukturproblemer, ikke måtte forsinke den sociale udvikling på forskellige områder; det har der været almindelig enighed om.

Jeg skal ikke gå ind i en diskussion her om det enstrengede system, på hvilken måde de forskellige ting skal indpasses i hinanden. Vi har for nylig fra socialdemokratiets side givet udtryk for de synspunkter, vi har på dette felt, og det tjener næppe

noget formål, at jeg drager det ind i diskussionen her.

Den fornemmelse, jeg får, ikke mindst af hr. Erik Hansen (Ålborg amt)s, men for så vidt også af arbejdsministerens udtalelser, er, at det radikale venstre er på stærkt tilbagetog i denne sag. Det er meget godt, at man nu kan påpege, at den lov, vi har, er bedre end lovgivningen i visse andre lande. Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) siger, at nu skal vi trække vejret, og det skal vi naturligvis helst; men vi skulle også gerne have denne lovgivning klaret på en sådan måde; at vi opnår en væsentlig større grad af ligestilling lønmodtagergrupperne imellem, end der er tale om i øjeblikket. Det er det mål, vi har haft hele tiden. Alle ved, at vi har omkring 800.000 tjenestemænd og funktionærer her i landet, som, hvad korttidsydelse angår, har en social sikkerhed, som over 1 million faglærte og ikke-faglærte arbejdere her i landet ikke har. Det må være rimeligt, både når det drejer sig om sygdom, ulykke og arbejdsløshed, at nå frem til den erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, som vi mener skal være målsætningen, og det var det radikale venstre enig med socialdemokratiet i for bare 1½ år siden. Der må være sket en gevaldig masse, siden det radikale venstre er blevet regeringsparti.

Arbejdsministeren fremhæver også, at man ikke har skiftet standpunkt. Det er lidt svært at få det til at rime med de synspunkter, arbejdsministeren i øvrigt har fremført. Når ministeren taler om, at det er mig, der har skiftet standpunkt i forbindelse med spørgsmålet om lovgivningen vedrørende kontrol og anvisning, behøver jeg vel næppe at gentage, hvad vore klare forudsætninger var, nemlig at denne reform skulle vurderes under ét, ses ud fra en helhedssynsvinkel, og at forudsætningen for de to første dele af denne reform var, at vi fik blot nogenlunde sikkerhed for, at tredje del af reformen med en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste også blev gennemført. Det har ikke været muligt at få noget som helst løfte herom; hvad venstre og de konservative angår, har vi nærmest fået en fornemmelse af, at man absolut ikke vil være med til noget sådant. Men et løfte om, at man ville leve op til de tilsagn, som man fra radikal side har givet,